

25. januar 2011
13. august 2010

FM 2011/22
EM 2010/54

I henhold til § 32 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende beslutningsforslag:

Beslutningsforslag om at pålægge Naalakkersuisut at arbejde for lempelse af betingelserne i landstingsforordning om offentlig støtte for at fiskere og fangere kan få tildelt offentlig støtte til livets opretholdelse.

(Medlem af Inatsisartut Hans Aronsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Familie med børn får til tider problemer til livets opretholdelse og snakken vedrører samtidig familier, hvor fangst og fiskeri er kilden til livets opretholdelse. Selvom fangere og fiskere der gennem Landstingsforordning nr. 14 af 20. november 2006 nemmere kan få offentlig støtte er der stadigvæk problemer.

Da ordningen om offentlig støtte er udarbejdet mest set i forhold til arbejdere på land, opstår der problemer for fangere og fiskere, når de henvender sig.

Fastsættelse af det offentlige hjælp er beregnet ud fra aftale mellem SIK og de offentlige for arbejdere på land, hvor beløbsstørrelsen er beregnet ud fra de faste udgifter, som en arbejder på land skal betale, samtidig med at de er forpligtet til at modtage anvist arbejde på land.

Erhvervsfangere og –fiskere kan mange gange ikke efterkomme de krav, der stilles til at få offentlig hjælp. I efterårsperioden og i islægsområderne om foråret, kan vejrliget i mange dage hindre fangerne og fiskerne i at kunne forsørge deres børn. Henvendelse til det offentlige for offentlig hjælp kan ikke lade sig gøre, da de tager af sted lige så snart vejret tillader det, og derfor kan de ikke efterkomme kravet om at tage et anvist arbejde. Når fangere og fiskere ikke kan tage ud, arbejder de med vedligeholdelse og tilsyn med deres fangstredskaber. Derfor har de ikke samme mulighed, som de der får anvist arbejde, og derfor opstår der problemer når de søger offentlig hjælp.

Man ser ikke på, hvor forskellige udgifter fangere og fiskere har i forhold til arbejderne på land, da man ikke tager hensyn til, at der er udgifter der på forhånd skal betales som brændstof, patroner og andet der er nødvendige når de tager ud igen.

Vi skal til stadighed forsynes med vore egne resurser, og til dette har vi brug for fangere og fiskere. Derfor bør muligheden tilrettes således at de kan få offentlig støtte på ligefod med folk der arbejder på land. At dette er nødvendigt blev endnu engang påvist under et offentligt møde om sultne børn i Qaasuitsup kommunia.

Med disse ord håber jeg at forslaget, som vi betragter som meget vigtigt, bliver velvilligt behandlet af landstingsmedlemmerne.